

sig selv, at der vil gaa meget lang Tid hen, før disse Arealer alle kunne blive realiserede, om de nogenstunde kunne blive det. En egentlig Buderling af, om Fordelen er paa den ene Side eller paa den anden Side, tror jeg saaledes, at det er umuligt at foretage. Jeg har den Opfattelse, at Handelen er af den Bestaaffenhed, at begge Parter kunne staa sig derved, og at det derfor vil være rigtigt, at ogsaa dette Ting giver sin Tilslutning til den Overenskomst, der foreligger. Det vilde være i høj Grad ønskelig af Hensyn til Frederiks Hospital og forskellige andre forestaaende Byggeforetagender, og det vil være næsten nødvendigt af Hensyn til en enkelt Kaserne, nemlig Kaserne for Ingeniørerne. Forholdet er jo dette, at da man vedtog Loven om Anlægget af Frihavnen og besluttede at anlægge en Rangerstation i Glaciet, tog man en Del af den Ovelsesplads bort, som Ingeniørerne havde. Jeg ved ikke, om alle, der gik med til denne Lovs Gennemførelse, vare tilstrækkelig opmærksomme paa dette Forhold, men nok er det, at man tager denne Del af Pladsen bort, og har man taget det bort, som Ingeniørerne nødvendigvis maa bruge til deres Ovelser, er man ogsaa nødt til at erstatte det, og det vil vist være vanskeligt at skaffe Erstatning paa anden Maade end gennem en Del af de Arealer, som Staten efter denne Overenskomst vil blive Herre over. — Jeg skal indskrænke mig hertil og anbefale, at man vedtager Forslaget til Beslutning i den Skikkelse, i hvilken det foreligger, idet jeg ligesom den ærede Minister forudsætter, at Kommunen ikke vil gøre Vanskeligheder paa Grund af de, nærmest formelle, Indskrænkninger, der ere foretagne i det andet Ting.

Oet. Hansen: Jeg er enig med den ærede foregaaende Taler i, at det absolut er en Forbedring ved den foreslaaede Beslutning, at den ikke præjudicerer fremtidige Planer, idet den ikke nævner bestemte Byggeforetagender, som skulle være knyttede til de Terrainer, hvis Retshold her bestemmes. Jeg vil ikke dermed sige, at man ikke ved netop at erhverve disse Grunde har en vis Tanke, som rimeligvis derigennem skal realiseres. Det er navnlig klart, at den Restangul ud til Blegdamsfælleden, som ligger i Nærheden af Blegdamshospitalet med et Slags Haveparti imellem, er beregnet til Frederiks Hospital eller til et andet Hospital, men Rigsdagen er i hvert Tilfælde ikke bunden til netop at flytte Frederiks Hospital eller flytte det hen til den Grund. Staten erhverver derved en Grund, som utvivlsomt kan benyttes i andre Dømed, da det er en

overmaade vel beliggende Grund. Det forekommer mig i det hele taget ogsaa, at det er meget heldigt at faa en Løsning paa disse Fælledspørgsmaal, de tre Fælleder, Nørrefælle, Blegdamsfælle og Østerfælle, have fra Arilds Tid ligget hen som temmelig øde Marker, hvor der vokser noget elendigt Græs, som vel knap nok kan føde nogle Kreaturer, som Magistraten har en ringe Indtægt af at lade gaa der om Sommeren, og smukt er der ikke, Omgivelserne ere fløde og flade, hvorimod man skulde tro, at der omkring Byen ved Fællederne kunde vindes ganske anderledes smukke Partier, naar Rumten vilde komme Naturen til Hjælp. Jeg tror i og for sig ikke, at der er nogen, der har Grund til at sukke over, at Fællederne forsvinde, at det Fælle, der har været der ude, imellem Staten og Kommunen bliver hævet. Kan Staten anvende en Del deraf til nyttige Formaal, er det godt, og kan det øvrige ogsaa anvendes til nyttige Formaal, det, der hidtil er anvendt til Græsning af Kreaturer, er det ogsaa meget godt. Der er dog en Betragtning, som jeg synes maa vække nogen Betænkelse. Den Maade, hvorpaa dette Forhold derude har udviklet sig, og som jo retlig set er den, at Militæretaten har Ret til at lade de i Kjøbenhavn indkvarterede Tropper øsere her, og Kommunen, medens den iøvrigt ejer Grunden, ikke maa foretage nogen Foranstaltning, der kunde genere Militæretaten med Hensyn til denne Øsere, har faktisk bevirket, at disse temmelig store Terrainer have ligget aabne saaledes, at den Kjøbenhavnske og Omegnens Befolkning har haft fri Adgang dertil. Jeg har nok set, at Krigsministeren i det andet Ting har udtalt, at det var af Militæretatens Maade, at man havde Lov til at gaa paa Fællederne, og jeg ved ganske vist ogsaa, at Krigsministeren har modsat sig, at der en Søndag Eftermiddag er blevet holdt et Folk- eller Bølgemøde paa Fælleden, men affet fra disse Undtagelsesbetragtninger og Tilfældigheder tror jeg, at man maa sige, at Fællederne have været Fælleder ikke alene for Kreaturer, men ogsaa for Kjøbenhavns Befolkning; og naturligvis er det jo af største Betydning for en By, der er vokset som Kjøbenhavn, og som ventelig vil vokse endnu mere, at der er fri Plads, der ikke blive optagne paa anden Maade end, at den særlige Trang kan afhjælpes, Trangen ikke alene til fri Luft, men ogsaa til en virkelig Tumløplads i det Fri, som nu er til Stede, og som i de senere Aar er bleven mere og mere benyttet, navnlig af den ubemidlede eller fattige Del af Befolkningen. Naar vi nu i Rigsdagen skulle